

anden måde er tilbageholdt i henhold til tribunalets afgørelse.

Desuden er der af tribunalet fastsat nærmere retningslinier for beskikkelse af forsvarer ved tribunalet.

Derudover vil der gennem tribunalets fortolkning af statutens bestemmelser i enkelttilfælde blive fastlagt en mere detaljeret praksis for statutens anvendelse.

2. Indholdet af statuten

2.1. Efter statutens *art. 1* skal tribunalet have beføjelse til at strafforfølge personer, der har gjort sig skyldige i alvorlige krænkelser af den humanitære folkeret begået i det tidligere Jugoslavien siden 1991.

2.2. I *art. 2-5* bestemmes det nærmere indhold af *art. 1*. De heri nævnte konventioner anses ifølge bemærkningerne til statuten for at være en del af den folkeretlige sædvaneret i væbnede konflikter. Det drejer sig om følgende konventioner:

(1) Genève-konventionerne af 12. august 1949 vedrørende beskyttelsen af ofre i væbnede konflikter.

(2) Haager-konvention nr. IV af 18. oktober 1907 om regler og vedtægter for krig til lands.

(3) Konventionen af 9. december 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab.

(4) Overenskomst af 8. august 1945 om retsforfølgning mod og afstraffelse af de europæiske akselandes større krigsforbrydere og den dertil knyttede statut for den internationale militærdomstol.

2.3. I *art. 6-7* afgrænses tribunalets personelle kompetence. Herefter kan alene fysiske personer strafforfølges ved tribunalet, men strafansvaret er ikke indskrænket til kun at gælde den, der har udført den ulovlige handling. Strafansvaret omfatter enhver person, der på nogen måde har været involveret i udførelsen af handlingen. Strafansvaret er ligeledes uafhængig af personens nationalitet, hvorfor i princippet også danske statsborgere vil kunne drages til ansvar ved tribunalet.

2.4. I *art. 8* bestemmes tribunalets kompetence i territorial og tidsmæssig henseende til at omfatte krigsforbrydelser begået i det tidligere Jugoslavien siden den 1. januar 1991. Da tribunalets kompetence beror på Sikkerhedsrådets resolution, vil eventuelle ændringer eller ophævelse af kompetencen bero på Sikkerhedsrådets beslutning.

2.5. I *art. 9-10* er der givet regler om tribunalets kompetence i forhold til de nationale domstoles kompetence. Det fremgår heraf, at de nationale domstole bevarer kompetencen fuldt ud til at pådømme krigsforbrydelser begået i det tidligere Jugoslavien i henhold til national strafferetlig lovgivning. Tribunalet kan imidlertid på ethvert stadium i den nationale straffeprocess anmode om, at strafforfølgningen indstilles og overgår til tribunalet.

2.6. *Art. 11-17* indeholder regler om den organisatoriske opbygning af tribunalet. Herefter består tribunalet af en domstol med to instanser, en anklager med ansvar for efterforskning og tiltalerejsning ved tribunalet samt et sekretariat til betjening af tribunalet. Efter *art. 15* skal domstolen selv fastsætte et procesreglement.

2.7. I *art. 18-19* er der givet regler om anklagerens beføjelser og forpligtelser. Anklageren kan bl.a. søge de nationale myndigheders bistand til gennemførelse af lokale efterforskningsskridt (»one-site investigations«), hvilket antageligt kan forstås således, at mulige efterforskningsskridt kan iværksættes efter anklagerens begæring, men alene i tilfælde, hvor national lovgivning indeholder den fornødne hjemmel til foretagelse af sådanne efterforskningsskridt, og hvor de danske myndigheder i øvrigt er indforstået med at medvirke hertil.

2.8. Af *art. 20-28* fremgår reglerne om tribunalets beføjelser.

Efter *art. 20* er der pligt til at frihedsberøve og udlevere en person, over hvem tribunalet har truffet beslutning om anholdelse med henblik på udlevering til strafforfølgning ved tribunalet.

Efter *art. 24* kan tribunalet alene idømme fængselsstraf, men der er ingen begrænsning med hensyn til den mulige længde af en tidsbestemt straf. Til sammenligning kan det nævnes, at der efter straffelovens § 33, stk. 1, ikke kan idømmes tidsbestemt fængselsstraf over 16 år. Efter stk. 2 kan der dog i visse tilfælde idømmes fængsel indtil 20 år.

Afsoning af tribunalets domme skal efter *art. 27* ske i en af tribunalet udpeget stat, der udvælges blandt de stater, som i forbindelse med tribunalets etablering over for Sikkerhedsrådet har erklæret sig villig til at påtage sig denne opgave. Formålet med *art. 27* er formentlig bl.a. at forebygge, at tribunalets domme afsønes i det tidligere Jugoslavien, og bestemmelsen kan derfor næppe antages at udelukke, at der med tribunalet etableres en ordening, som gør det muligt for andre lande at overføre f.eks. egne